

Udgangspunktet for beregningen af fradraget tages efter forslaget i tidspunktet for frihedsberøvelsens iværksættelse, d. v. s. normalt anholdelsestidspunktet. Af praktiske grunde medfører frihedsberøvelser, der ikke har været i mindst 24 timer, ikke afkortning. Har frihedsberøvelsen været i mindst 24 timer, afkortes et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen har været, i den idømte frihedsstraf.

Det påhviler de straffuldbyrde myndigheder at påse, at afkortning finder sted, men dommen skal indeholde oplysning om frihedsberøvelsens eller indlæggelsens varighed.

Efter den gældende formulering af straffelovens § 86, stk. 1, 2. pkt., skal appelininstansen i tilfælde af anke træffe afgørelse om afkortning for så vidt angår tiden efter dommen, hvis anken afvises eller frafaldes. Da forslaget indeholder en regel om, at der altid skal ske afkortning, synes der ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at opretholde den omhandlede bestemmelse, og den er derfor ikke medtaget i forslaget, bortset fra det tilfælde, hvor reglen om, at retten undtagelsesvis kan bestemme, at hele straffen skal anses for udstået, påstås bragt i anvendelse.

Afvises eller frafaldes en anke, påhviler det således de straffuldbyrde myndigheder at påse, at afkortning også finder sted for den tid, den dømte har været frihedsberøvet efter dommen indtil ankens afvisning eller frafald.

Til stk. 2 og 3.

Reglerne svarer til de gældende bestemmelser i straffelovens § 86, stk. 2 og 3.

Til stk. 4.

Som nævnt ovenfor under de almindelige bemærkninger B går den nordiske strafferetskomité i sin betænkning om afkortning for varetægtsfængsel m. m. ind for, at straffeprocessuel frihedsberøvelse, der har fundet sted i udlandet, bør kunne tages i betragtning som grundlag for afkortning. Da frihedsberøvelser i udlandet imidlertid kan adskille sig væsentligt fra de former for frihedsberøvelse, der kendes i de nordiske lande, foreslår komiteen ikke nogen generel regel om, at straffeprocessuel frihedsberøvelse i udlandet i relation til afkortning skal sidestilles med straffeprocessuel frihedsberøvelse i pådømmelseslandet. Man foreslår derimod, at de nordiske afkortningsregler affattes således, at de giver mulighed for i rimeligt omfang at tage hensyn til straffeprocessuel frihedsberøvelse i udlandet.

Komiteen forudsætter herved, at frihedsberøvelse, der har fundet sted i et andet nordisk land, un-

der hensyn til den nordiske retsenhed på området i almindelighed afkortes fuldt ud. Det samme bør efter komiteens opfattelse gælde sådanne former for frihedsberøvelse i et ikke-nordisk land, som har væsentlige lighedspunkter med de nordiske former for straffeprocessuelle frihedsberøvelser.

Spørgsmålet om afkortning på grund af frihedsberøvelse i udlandet er ikke direkte omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 86. Efter retspraksis har reglerne om afkortning imidlertid i flere tilfælde fundet analog anvendelse på varetægtsfængslinger, der har fundet sted i udlandet.

Under hensyn til den nordiske strafferetskomité's forslag og den nævnte retspraksis har justitsministeriet fundet det rigtigt i forbindelse med en revision af straffelovens § 86 at optage en udtrykkelig bestemmelse om afkortning for straffeprocessuel frihedsberøvelse i udlandet. Efter den foreslåede bestemmelse bestemmer retten, i hvilket omfang der skal ske afkortning, såfremt den dømte i udlandet har været anholdt, undergivet varetægtsfængsel eller indlagt til mentalundersøgelse. Det forudsættes herved, at bestemmelsen administreres i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Til stk. 5.

Reglen er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse om obligatorisk undtagelsesfri afkortning i stk. 1. Regler af tilsvarende indhold findes i dag i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 11 af 14. januar 1964, som ændret ved bekendtgørelse nr. 408 af 13. december 1968 om beregning af straffetid m. v. for personer, som har været undergivet varetægtsfængsel efter straffesagens afslutning. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af retsplejelovens § 997, stk. 4, der samtidig foreslås ændret, jfr. forslaget under § 3, nr. 9.

Til nr. 15—17.

Lovudkastet § 1, nr. 14—16.

Betænkningen side 140 og 148.

De foreslåede ændringer i §§ 88—89 a om sammenstød af forskellige retsfølger er en konsekvens af forslaget om ophævelse af bestemmelserne om ungdomsfængsel, arbejdsdhus og sikkerhedsforvaring og om ændring af bestemmelserne i § 70, jfr. ovenfor under nr. 5, 8 og 9.

Til nr. 18—20.

Lovudkastet § 1, nr. 17—19.

Betænkningen side 140 og 148.

De foreslåede ændringer i §§ 95 og 97 om forældelse og § 97 c om benådning er en konsekvens af de forslag, der er nævnt ovenfor i bemærkningerne til